

Aan het woord is Peter Leijten uit Oss, over zijn favoriete ras, de Engelse Langvoorhoofd Tuimelaar

Tekst en foto's: Peter Leijten

Boven: De duiventil bij Peter Leijten, waar de Birmingham Rollers hun uitvlucht hebben. De Birmingham Roller is voor Peter een succesvolle voedstersduif.

Als ik mij goed kan herinneren, ben ik in het duivenwereldje terecht gekomen omstreeks begin jaren 70 van de vorige eeuw. In die eerste jaren had ik diverse rassen, zoals Kapucijnen, Meeuwen, Kroppers, Pauwstaarten, maar ook veel kruisingen met postduiven en dergelijke. Veel werd er niet uit gefokt, omdat het overzicht ver te zoeken was. Inmiddels had ik ook wat Engelse Modena's gekregen van een bekende fokker hier uit Oss. Oss was in die tijd een bolwerk van Modenafokkers, zoals daar waren Willi Boeijen, Jan van Geffen en de Combinatie Nijs. Op een gegeven moment ben ik ook met al die verschillende rassen gestopt en verder gegaan met de Engelse Modena's.

Rechts: Een kopstudie van een Langvoorhoofd Tuimelaar Strawberry, witkop van Peter Leijten.

Ook ben ik toen lid geworden van de plaatselijke Pluimveevereniging "Oss en Omstreken", wat toen nog een gemengde vereniging van duiven en kippen was. Op de jaarlijkse clubshow van de vereniging waren er meestal tussen de 70 en 80 Modena's ingeschreven, een aantal wat nu zelfs landelijk niet meer gehaald wordt door de speciaalclub.

Midden jaren 80 had ik mijn Modena's ingeschreven op een regionale show in Rosmalen. Op deze show kwam ik mijn eerste Langvoorhoofd Tuimelaars tegen en was direct verkocht. Het was een koppel eenkleurig zwart van de heer Coojmans uit Den Dungen.

Links:
Een inkijk in het "open front" duivenhok van Peter Leijten.
Een toepassing met veel ventilatie.

Jarenlang heb ik deze duiven op mijn hok gehad, samen met de Modena's. Ik had er ook geen notie van of het goeie of slechte waren, ik vond ze gewoon mooi. Op een gegeven moment echter zie je ook Langvoorhoofden ingeschreven op landelijke shows en wel in andere kleurslagen en variëteiten.

Wat mij toen vooral boeide waren de witten (door de fokkers meestal aangeduid als witroeken, of *selfs* in het Engels) en de witkoppen *baldheads*). In dit soort dieren ben ik verder gegaan en ze beslaan ook op dit moment het grootste deel van mijn duivenbestand. In de Engelse Modena's ben ik mij de laatste jaren steeds minder gaan interesseren, temeer omdat de Nederlandse dieren niet meer volgens de Engelse standaard gefokt worden, maar naar de Nederlandse standaard. Vooral als ik kijk naar de grootte van de dieren; ze worden te grof en te plomp en daardoor verliezen ze ook de elegantie. Jammer! Wel heb ik nog wat koppels duiven, die ik puur voor mijn plezier aanhoud. Verder scharrelen er nog wat Oosterse meeuwen rond en heb ik een paar witte Oud-Hollandse Tuimelaars vliegen.

Rechts:
Zwarte Langvoorhoofdtuimelaar van de Duitse fokker Gustav Staack.

Het houden van Langvoorhoofd Tuimelaars is een heel ander verhaal in vergelijking met de Engelse Modena's die over het algemeen bekend staan als duiven met temperament en graag een robbertje vechten met soortgenoten als het uitkomt. De Langvoorhoofd Tuimelaar is een rustige duif, die meestal wat rondscharrelt op de vloer en ook totaal geen agressief karakter heeft.

Links:
Een Langvoorhoofd Tuimelaar, wit.
Eigenaar Leo Hulst, Spanje.

Wat mij vooral aantrok, toen ik de eerste exemplaren op een tentoonstelling tegenkwam, was het algehele type; mooi diep gesteld met een wat naar achteren gedragen hals en die geweldige kop die aan alle kanten rond leek. Zoals eerder aangegeven heb ik mij de laatste 20 jaar praktisch alleen maar bezig gehouden met de witten en de witkoppen.

Onder: Kopstudie van een Langvoorhoofd Tuimelaar, wit, duivin.

Meestal begint voor mij het fokseizoen omstreeks half maart. Ongeveer 6 weken van tevoren scheid ik de doffers van duivinnen. Dat komt voor de meeste fokkers wat vreemd over, maar mijn ervaring is, dat als je bijvoorbeeld direct na het kweekseizoen de dieren scheidt, er veel minder "leven" inzit bij zowel de doffers als de duivinnen. Ze zitten als het ware te treuren, kortom als je ze langer samen laat, zijn ze actiever en levendiger van aard.

Links: Broedhokken, hier achterin het open front hok, zijn nu nog gesloten. De duiven nemen plaats op de vrijstaande zitplanken, waardoor optimale privacy en zo min mogelijk beschadiging van de voetbeveering optreedt.

De duiven zitten gehuisvest in open front-hokken die ook in de winter niet afgeschermd worden. Het is voor de dieren een kwestie van wennen en het is bekend dat duiven goed tegen de kou kunnen. Ook voor jezelf is het veel aangener om in een ruimte te vertoeven waar veel luchtverversing is.

Boven en links: Langvoorhoofd Tuimelaars, zwart witkop, van Peter Leijten, Nederland.

Rechts: Langvoorhoofd Tuimelaar, doffer, zwart witkop, van Albert van Feggelen, Nederland.

Links: Langvoorhoofd Tuimelaar wit, rechts is doffer van Rob Mast, Nederland.

Achter in de hokken staan 20 ruime broedkooien opgesteld, die lang niet allemaal bezet worden. Langvoorhoofd Tuimelaars broeden het liefst op de vloer, waar ik hier en daar wat broedschotels zet.

Rechts:
Langvoorhoofd Tuimelaar, wit
van Gustav Staack, Duitsland.

Boven: LVT van Rob Mast, Nederland.

Ook wil ik wel eens wat doosjes of houten kistjes neerzetten, zodat ze toch wat beschermd zitten. Het moge duidelijk zijn dat ik bij dit ras met zijn korte snavel, gebruik moet maken van voedsterduiven. Hiervoor heb ik een allegaartje beschikbaar, zoals daar zijn postduiven, Birmingham Rollers en kruisingen tussen postduiven met Langvoorhoofd Tuimelaars en postduiven met Birmingham Rollers. Ik moet zeggen dat mij dit uitstekend bevalt. De

Langvoorhoofd Tuimelaars zijn op zich zeer straffe broeders en kunnen ook een langsnavelige duif perfect grootbrengen. Ieder paar Langvoorhoofd Tuimelaars brengt minimaal één jonge voedsterduif groot.

Links: LVT voetbevederd, rood- en
geelwitschilden van Tony Braid, Engeland.

Rechts: LVT, rood- en geel van Mike Dea,
Engeland.

Elke kleurslag heeft zo zijn problemen bij het kweken, maar een uitzondering is toch wel te maken met het fokken van de *baldheads* (witkoppen) en de *beards* (gebaarden). Op de eerste plaats om de juiste tekening erop te krijgen.

Links: LVT, zwartgetijgerd, van Gustav Staack, Duitsland.

(Bij *baldheads* moeten de kop, de slagpennen, de staart en het onder- en bovenstaartdek wit zijn). De rest van het lichaam moet gekleurd zijn. De witte koptekening en slagpennen zijn er redelijk eenvoudig op te fokken; het grootste probleem is meestal de staart, waar nogal eens wat gekleurde staartpennen tussen zitten. Een ander veel voorkomend probleem is het fokken van donkere ogen. Mijn ervaring is, dat de jongen met de beste kop- en snavelkwaliteit, ook vaak 1 of 2 donkere ogen hebben. Dit kan op den duur zeer frustrerend werken, maar als je

uiteindelijk een keer geluk hebt, en je fokt een goed getekende met de juiste raskenmerken, dan geeft dat natuurlijk veel voldoening.

**Rechts:
LVT, blauw zwartgeband, gebaard,
van Peter Leijten, Nederland.**

Sinds enkele jaren fok ik ook met de voetbevederde variëteit, de zogenaamde *muffeds*. Ze worden hier nog weinig gefokt en ook in Duitsland zijn er nog maar enkele fokkers mee bezig. In Engeland daarentegen zijn deze dieren heel populair en vaak met meer dieren aanwezig op een tentoonstelling dan de kaalbenigen. Een probleem is om aan goede duiven te komen. De prijzen liggen relatief hoog als je wat aan wilt schaffen in Engeland. De reden hiervan is dat de prijzen sterk opgedreven zijn, omdat er veel belangstelling is van mensen uit het Midden-Oosten.

Het is daarom moeilijk om wat te pakken te krijgen. De *muffeds* die ik nu heb, heb ik kunnen krijgen via bevriende duivenfokkers, die ik in het verleden vooruitgeholpen heb. Als je besluit om voetbevederde duiven te gaan houden, betekent dat wel, dat je wat aanpassingen moet verrichten aan je duivenhok. Om de voetveren schoon te houden moet je zorgen dat de bodem van het hok zo droog mogelijk is. Ik heb de beste ervaring met metselzand als bodembedekking, dat ik een paar keer in de week zeef en zodoende de uitwerpselen verwijder. Maar dan nog is het een hele opgave om de veren zuiver te houden.

Vanzelfsprekend moet je ook het soort voer aanpassen aan de aard van de duif. Omdat het nogal trage eters zijn en meer tijd nodig hebben om zich vol te eten dan langsnavelige rassen, voer ik altijd 'volle bak', zodat de duiven de hele dag door kunnen eten.

Rechts: LVT, geel van Mike Dea, Engeland.

Links: LVT, blauwschimmel van Mike Knaggs, Engeland.

Het voer stel ik meestal zelf samen, waarbij ik een wat fijner voer gebruik, zoals de z.g. "Zoontjes-mengeling" (Een door de bekende postduivenliefhebber Jan Zoontjes ontwikkelde voermengeling). En een jonge duivenmengeling met popcornmaïs. Het voer strooi ik uit in halfronde goten, waardoor de duiven niet hoeven te zoeken naar voer omdat het middengedeelte van de goot altijd gevuld is. Bij aanvang van de kweek voer ik 2 keer per

dag, in de herfst- en winterperiode volsta ik met 1 keer per dag.

Rechts: LVT, kite, duivin van Peter Leijten, Nederland.

Als er vroeger op tentoonstellingen Langvoorhoofd Tuimelaars ingeschreven waren, zaten de dieren vaak in elkaar en liet de conditie te wensen over. Dat is de laatste jaren sterk verbeterd, mede volgens mij is dit bereikt door verminderd medicijngebruik. Ik probeer dit altijd tot een minimum te beperken, maar dat is helaas niet altijd mogelijk. Drie weken vóór aanvang van de kweek geef ik zowel de Tuimelaars als de voedsterduiven een Baytril-kuur (anti-biotica voor de behandeling van bacteriële infecties van o.a. het ademhalings- en spijsverteringsstelsel) van 6 dagen en moet zeggen dat mij dat zeer goed bevalt. Voor het overige een 6-daagse geelkuur (tegen Trichomonas) als alle duiven op de eieren zitten. Momenteel zijn er in Nederland nog maar een handjevol fokkers die zich bezighouden met het kweken en tentoonstellen van Langvoorhoofd Tuimelaars. Hoogtijdagen kenden we pakweg 10 tot 15 jaar geleden, toen we een geweldige kwaliteit in rood en geel hadden en ook in zwart en zwarttigger. Van dit bestand is niets meer over; ze zijn voornamelijk verkocht aan fokkers in Duitsland en Engeland.

Linksboven: Kopstudie LVT duivin, van Rob Mast, NL.

Rechtsboven: LVT, voetbevederd, aoc, tijdens NPA-show in Pickering, GB.

Rechts: LVT, voetbevederd, opaal, van Felice Esposito, Australië.

Rechtsonder: LVT zwart dungetijgerd, tijdens NPA-Show in Pickering, GB.

Linksonder: LVT, zwart witkop, voetbevederd, van Felice Esposito, Australië.

Boven: LVT, rood witschild, voetbevederd, van Tony Braid, GB.

Boven: LVT, geel voetbevederd, van Ron Simpson, USA.

Rechts: LVT, voetbevederd, strawberry, van Otto Jensen, D.

In witroek en blauwgeband zijn er nog goede kwaliteitsdieren te vinden, maar ook in de *Balds* en de *Beards* zijn er nog mooie duiven voorhanden. Om nog redelijke aantallen LVT's op tentoonstellingen tegen te komen, zullen we uit moeten wijken naar Duitsland en Engeland. Vooral de Engelse duiven zijn op dit moment toonaangevend op wereldniveau.

Bij de kaalbenigen kom je de beste dieren tegen in éénkleurig wit en rood (door de fokkers vaak aangeduid als witroek en roodroek), roodzilvergeband en blauwzwartgeband. Ook zijn er geweldige duiven te zien in de voetbevederden, in de kleuren eenkleurig zwart, rood en geel, maar ook in *baldhead*, witschild en almond.

Rechtsonder, LVT, voetbevederd, zwart. Tijdens de NPA-Show in Pickering, GB.

Jammer dat het aantal mensen, dat geïnteresseerd is in het houden van dit mooie ras, de laatste jaren zo sterk is afgenomen. Wellicht speelt hier ook het gegeven mee, dat je gebruik moet maken van voedsterduiven. Ikzelf hoop nog een aantal jaren te kunnen genieten van deze mooie duiven in vele kleurslagen en variëteiten.

Bent u geïnteresseerd in dit prachtige ras, dan kunt u contact met mij opnemen.

Peter Leijten, secretaris Langvoorhoofd Tuimelaarclub Nederland.

E-mail : pleijten@hetnet.nl

Naschrift redactie

De herkomst en de geschiedenis van de Engelse Langvoorhoofd Tuimelaar wordt door C.A.M. Spruijt in zijn boek "De Tuimelaarrassen" uit 1935 beschreven. Volgens Spruijt zijn ze een van de oudste rassen van Europa, van oorsprong Aziatisch en door Engelse en Nederlandse zeevaarders al eeuwen terug meegenomen naar Europa. In ieder geval heeft Aldrovandi ze reeds in 1600 beschreven en daarna werd dit door Willinghby (1675) en John Moore (1735) ook gedaan. Het oorspronkelijke type werd het langst in Engeland bewaard, maar ook daar werd door de grote populariteit van de vliegsport, aan het einde van 19^e en begin 20^e eeuw al veel gekruist en ontstond er naast de kaalbenige een voetbevederde variant in diverse gradaties, van licht- tot zwaar bevederd; bij dit laatste zou de Oud Hollandse Tuimelaar een belangrijke rol hebben gespeeld. Ook in kleur en tekening ontstonden er allerlei variaties, zoals de witkop (*baldhead*), de baard (*beard*), maar ook de schildgetekende, de witpen, getijgerde en almond. Meest belangrijke was dat er twee richtingen ontstonden; de vliegduif en de showduif.

Wij bezochten de Championship Show of Fancy Pigeons van 6th & 7th December 1997 in de Racecourse van Doncaster. Totaal aantal ingezonden Langvoorhoofd Tuimelaars (LVT) waren 300 stuks, bestaande uit 189 kaalbenige en 111 voetbevederde LVT's. De beste duiven bevonden zich bij de kaalbenige éénkleurigen en wel bij de 26 zwarten en 25 witten. De voetbevederden werden gekeurd door de toenmalige Nederlandse specialist/kampioen op het gebied van de LVT's; Leo Hulst.

Ter vergelijking hiermee keken we ook nog even naar de aantallen op enkele Nationale kampioenschappen in Nederland:

Bondsshow van de NBS, ondergebracht bij de Avicultura – Show in de Houtrusthallen te Den Haag, op 13, 14 en 15 januari 1984.

Totaal 12 stuks; 3 x in wit, 2 x in zwart, 2 x in rood, 1 x geel, 1 x blauw zwartgeband, 1 x blauwschimmel, 1 x roodzilvergeband en 1 x geelzilvergeband. Allemaal kaalbenig.

De winnaars (beiden in zwart) waren van Freek van Rijssen uit Twello.

Bondsshow van de NBS, ondergebracht bij de Championshow in het Home Boxx Exhibition Center te Nieuwegein, op 17, 18 en 19 januari 2013.

Totaal 37 stuks; 33 kaalbenig, met als fraaiste een blauwzwartgeband v/j van Wiggert Hasselt met 96 punten en 4 voetbevederd, met als fraaiste een dunkleurige v/o van Peter Leijten met 96 punten.

Lees verder voor een samenvatting van de laatste (Europese) EE-Standaard van de Engelse Langvoorhoofd Tuimelaar

Engelse Langvoorhoofd Tuimelaar

Tekening door: Jean Louis Frindell (F)
Entente code SBI: GB / 830

Land van Oorsprong Engeland

Algemeen voorkomen Kort, breed en gedrongen met een lage stand, afhellende houding met vooruitgedragen borst en grote cirkelvormige kop.

Raskenmerken

Kop: Van opzij gezien cirkelvormig, doorlopend tot in de nek. Van voren gezien breed vanaf de snavel en rond doorlopend naar de schedel.

Ogen: Groot en midden in de kop geplaatst.

Witte iris en kleine pupil.

Oogranden: Fijn en smal. De kleur conform de bevedering.

Snavel: Vrij kort, stomp met onder- en bovensnavel van gelijke dikte. (z.g. doosnavel). Horizontaal gedragen met de doorgetrokken snavellijn duidelijk onder de oogrand doorlopend. Snavelkleur c.f. de bevedering.

Neusdoppen: Fijn en opgenomen in de bovensnavel.

Hals: Kort, krachtig, breed aan de basis en iets achterwaarts gedragen. Keel goed gevuld.

Borst: Breed en rond, naar voren en hoog gedragen.

Rug: Breed in de schouders, sterk wigvormig naar de staart verlopend en afhellend.

Vleugels: Brede pennen, vleugeldracht normaal.

Staart: Kort, staartdracht normaal, de grond niet rakend.

Benen: Kort, krachtig, tamelijk breed gesteld. Voeten onbevederd of bevederd.

Bevedering: Breed en zacht, losliggend aan de hals.

Kleurslagen

Eenkleurig in wit, zwart, rood, geel en andalusisch blauw.

Geband in blauwzwart-, blauwzilverdonker-, roodzilver- en geelzilvergebund.

Blauwschimmel.

Blauwgekrast (alleen bij voetbevederd).

Almond en kite.

Lichtgetijgerd, donkergetijgerd, rozetgetijgerd en witschild in zwart rood en geel.

Witkop in zwart, rood, dun geel, blauwzwartgebund, blauwzilverdonkergebund, roodzilvergebund en geelzilvergebund.

Gebaard in zwart, rood, dun geel, blauwzwartgebund, blauwzilverdonkergebund, roodzilvergebund, geelzilvergebund en blauwgekrast.

Geëksterd (alleen bij voetbevederd) in zwart, rood, geel, blauwzwartgebund, roodzilvergebund en geelzilvergebund.

Witpen (alleen bij voetbevederd) in zwart, rood, dun geel, blauwzwartgebund, roodzilvergebund, geelzilvergebund en blauwgekrast.

Ernstige fouten

Te grof, te klein, te smal of te lang. Horizontale of te hoge stand, Kop, te smal, te lang of te vlak.

Dunne snavel en afwijkende snavelinplanting. Afwijkende oogkleur. Grove of brede oogranden.

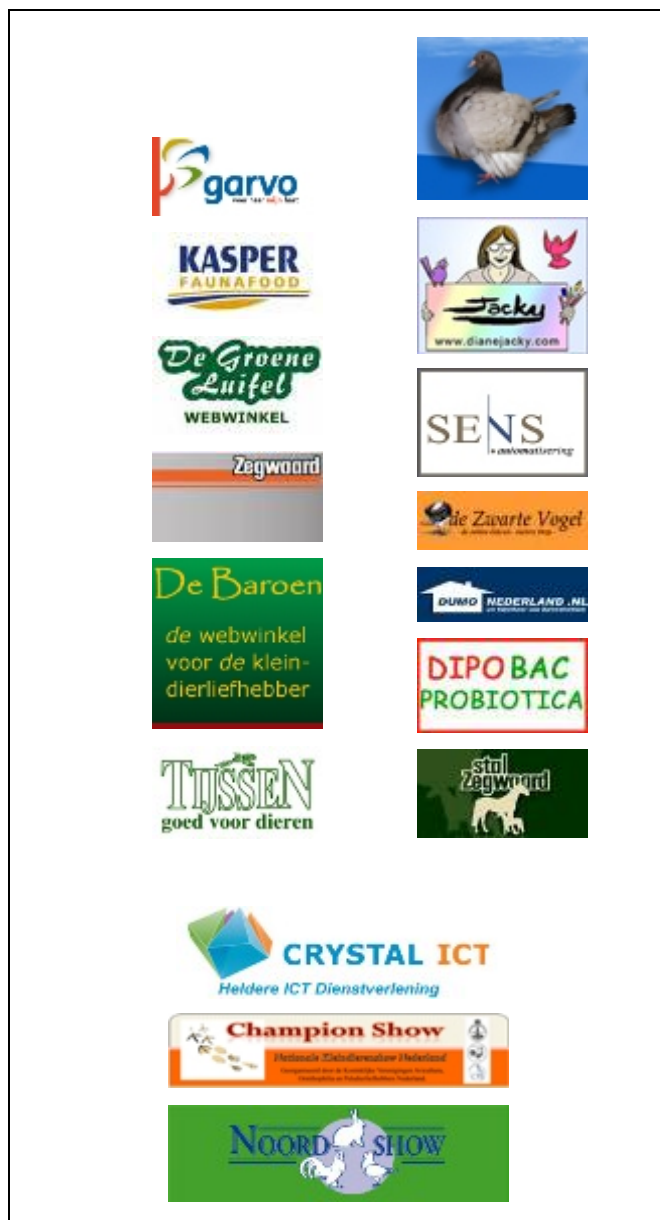
Afwijkende vleugeldracht. Erg afwijkende tekening, witte of sterk geschimmelde veren in de staart- en/of slagpennen, witte schouderbevedering bij donkergetijgerd. Sterk afwijkende kleur.

Beoordeling

Algemeen voorkomen - Type & stand - Kop & snavel - Ogen & oogranden - Kleur & tekening - Voetbevedering.

Ringmaat kaalbenig 8 mm en bij voetbevederd 11 mm.

Met dank aan onze adverteerders:

Copyright ©2015
All rights reserved by the Aviculture-Europe Foundation.

Dit is een publicatie uit het online tijdschrift www.aviculture-europe.nl
Nederlandse uitgave ISSN: 1871-6865
U mag deze tekst / foto's niet kopiëren, distribueren, zenden of publiceren
zonder schriftelijke toestemming.